

شهرداری میوه پادرختی به مردم می‌فروشد!

میادین میوه و تره‌بار در خدمت اقشار متوسط و ضعیف نیست

میادین میوه و تره‌بار شهرداری تهران چند سالی هست که با هدف ارائه خدمات به اقشار متوسط و پایین جامعه راه‌اندازی شده است. میادینی که میوه و تره‌بار را به صورت عرضه مستقیم ارائه می‌کند و به همین خاطر هم انتظار می‌رود تا به قیمتی پایین‌تر از میوه‌فروشی‌های سطح شهر میوه‌هایش را بفروشد، اما مدت‌هاست دیگر میادین میوه و تره‌بار اختصاصی به اقشار ضعیف و کم‌درآمد ندارد و میوه‌ها و صیفی‌جاتش با قیمتی معادل سایر بخش‌های جامعه عرضه می‌شود و از فلسفه اولیه عرضه میوه و تره‌بار به قیمت مناسب و برای توزیع عادلانه‌تر خدمات و دسترسی قشر ضعیف و متوسط به میوه و تره‌بار دیگر خبری نیست.

فلسفه تشکیل میادین میوه و تره‌بار

بر اساس مصوبه شورای انقلاب، در بهمن ماه سال ۱۳۵۸ سازمان میادین میوه و تره‌بار و فرآورده‌های کشاورزی زیر نظر شهرداری تهران تشکیل شد. هدف از تشکیل این سازمان تهیه و توزیع میوه و تره‌بار و فرآورده‌های کشاورزی مورد مصرف مردم و همچنین کوتاه کردن دست واسطه‌ها از طریق ایجاد ارتباط مستقیم بین تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان بود.

اولین میدان پس از تشکیل این سازمان، میدان جلال احمد بود که در همان سال ۱۳۵۸ احداث شد و به بهره‌برداری رسید.

در سال ۱۳۵۹ میادین صادقیه و آزادی و در سال ۱۳۶۰ میدان پیروزی راه‌اندازی شد و سپس تا سال ۱۳۶۷ هیچ‌گونه توسعه‌ای انجام نشد، اما در سال ۱۳۶۸ و ۱۳۶۹ بازارهای میوه‌پایه و پونک و در سال ۱۳۶۹ میدان لوسانی و تهرانسر افتتاح شدند.

اصلاً نمی‌شود سمت بازار میوه و تره‌بار بروی. قبلاً وقتی به تره‌بار می‌آمدی قیمت‌ها بیش‌بامیوه‌فروشی‌های شخصی فرق داشت و ارزان‌تر بود الان چندان تفاوتی بین قیمت‌ها نیست، ضمن اینکه میوه‌ها پیشان اصلاً کیفیت مغازه‌های بیرون را ندارد

سلیق و ذائقه اقشار ثروتمند جامعه را پوشش دهند. این در حالی است که نهاد شهرداری باید در خدمت اقشار متوسط و ضعیف جامعه باشد و فراتر از دو تا چهار تایی بنگاه‌های اقتصادی روی برقراری عدالت اجتماعی در توزیع خدمات و کالاها برای دسترسی عموم تأکید کند، اما فروشگاه‌های شهروند عملاً از این مسیر خارج شده‌اند و میادین میوه و تره‌بار هم در همین راستا حرکت می‌کنند و به جای خدمت به قشر متوسط و ضعیف در خدمت اقشار ثروتمندی قرار گرفته‌اند که توان مالی دریافت این خدمات از سایر مجاری را دارند.

میوه‌هایی با کیفیت نازل و قیمت بالا

برای دریافت نظرات مردم به یکی از میادین میوه و تره‌بار شهر سسر می‌زنیم. میدان تره‌بار آذر نجات در منطقه ۱۳ شهرداری تهران از مناطق میانی شهر است. منطقه‌ای با مردمی که در طبقه متوسط درآمد جای می‌گیرند. خانم

میانسانی در حالی که با یک دست سبذ چرخدار خریدش را می‌کشد با دست دیگری میوه‌ها را سبک و سنگین می‌کند و از یک جایگاه به جایگاه دیگر می‌رود. دست آخر به سمت پیاز و سیب‌زمینی رفته و شروع به برداشتن می‌کند. به طرفش می‌روم و با گفتن جمله «مسال میوه خیلی گران شده» سر صحبت را باز می‌کنم. نگاه می‌کند و می‌گوید:

اصلاً نمی‌شود طرفش بروی. قبلاً وقتی به تره‌بار می‌آمدی قیمت‌هایش با میوه‌فروشی‌های شخصی فرق داشت و ارزان‌تر بود الان چندان تفاوتی بین قیمت‌ها نیست، ضمن اینکه میوه‌هایشان اصلاً کیفیت ندارد.

می‌پرسم راضی نیستید؟ پاسخ می‌دهد: نه. اصلاً دیدی که الان هر چه نگاه کردم دیدم هم گران است هم کیفیتش خوب نیست. فقط پیاز و سیب‌زمینی می‌توان خرید تا شکممان را سیر کنیم.

کمی آن سوتر هم پیرمردی هندوانه‌ها را سبک و سنگین می‌کند. بعد به سمت فروشنده گیلاس می‌رود و درخواست نیم کیلو گیلاس می‌کند. فروشنده هم کیسه‌را زیر گیلاس‌ها می‌برد و به دست پیرمرد می‌دهد. نگاهم با نگاه پیرمرد تاقی می‌کند. پیرمرد سری تکان می‌دهد و می‌گوید: قبلاً می‌آمدیم اینجا خرید کنیم که ارزان‌تر تمام شود، حالا برای نیم کیلو گیلاس باید ۷هزار تومان پول بدهیم. به سراغ یکی از فروشنده‌های می‌روم و می‌پرسم چرا اینقدر میدان خلوت شده؟ میوه‌پایان هم خیلی گران است!

فروشنده هم تأیید می‌کند و می‌گوید: مردم قدرت خرید ندارند. می‌ایند چرخی می‌زنند و می‌روند. اوضاع در میادین بالای شهر کمی بهتر است. هم کیفیت میوه‌ها و هم میزان دستشان طبیعی هم هست مردمی که آنجا زندگی می‌کنند در دهانشان می‌رسد، اما مردم مناطق پایین و میانه شهر کم‌کم میوه هم از سبذغذایی‌شان حذف شده است و شهرداری به جای آنکه به فکر ارائه خدمت به این گروه باشد تمرکزش را روی اقشار پردرآمدی که برایش سوداوارترند، گذاشته است! غافل از آنکه همه این مردم به شهرداری مالیات می‌دهند.

در کمیته ساماندهی کودکان خیابانی و متکدیان ۱۴ دستگاه اجرایی نقش دارند. اگر روند فعالیت‌های این دستگاه‌ها رضایت‌بخش بود اکنون بسیاری از مشکلات رفع شده بود. منظور از ساماندهی متکدیان تأمین خوراک و پوشاک این افراد نیست، بلکه توانمندسازی متکدیان به معنای ساماندهی است

اجتماعی هم فعال هستیم، تأکید کرد که ما کنار شما قوی‌تر می‌کنیم. ما در کمیته امداد می‌توانیم ادعا کنیم که روی فقر داریم و آماده‌ایم بگوییم کنار شما هستیم. ۹۸ درصد اتوبان‌ها از حضور معاندان متجاهر خبر داد.

سهرنگ محمد بخشنده در حاشیه طرح دستگیری قاچاقچیان و فروشندگان مواد مخدر در جمع خبرنگاران با بیان اینکه این افراد شامل معاندان متجاهر، خرده‌فروش و قاچاقچی مواد مخدر هستند، گفت: در ماه گذشته ۶ هزار و ۴۶۴ معاند متجاهر جمع‌آوری شده‌اند که اکثر آنها در طول شش ماه گذشته در کمپ‌های ترک اعتیاد قرار داشتند و ۴۸ ساعت پس از آزادی در همان پاتوق‌های سابق دیده و توسط پلیس جمع‌آوری شده و به مراکز بازپروری تحویل داده شده‌اند.

از شهر

شهرداری چقدر بر پیمانکارانش نظارت دارد؟

ناظران باید حساس‌تر باشند

ابراهیم مشیریان

نمایندگان کارگری از شرکت‌های پیمانکاری به عنوان برده‌داری نوین یاد می‌کنند، اما این تنها بخشی از ماجراست و عملکرد ناقص و نادرست برخی پیمانکاران هم موجب نارضایتی مردم شده است. به تازگی هم یکی از اعضای شورای شهر پایتخت با تأکید بر شرایط سخت اقتصادی، از شهردار خواست عملکرد پیمانکاران و برون‌سپاری‌ها را ارزشیابی کند. شهربانوانی با اشاره به اینکه شرایط اقتصادی آستانه تحمل مردم را پایین آورده است ضمن انتقاد به برخورد خسرونت‌آمیز پیمانکاران منطقه ۱۹ با یک شهروند کهنسال تأکید کرد: باید عملکرد پیمانکاران به صورت جدی رصد شود.

این عضو شورای شهر با بیان اینکه شهردار منطقه عنذرخواهی و پیمانکار را فسخ قرارداد کرده است، به برون‌سپاری‌های شهرداری انتقاد کرد و گفت که به برون‌سپاری‌هایی که در شهرداری اتفاق می‌افتد کنترل کافی وجود ندارد و برخی پیمانکاران سال‌هاست که در یک محدوده یا ناحیه مشغول به کار هستند. شهردار جدید و معاونت خدمات باید پیمانکاران و برون‌سپاری‌ها را ارزشیابی کنند و مطمئن شوند که آیا به تعهدات خود عمل می‌کنند یا خیر؟

سازوکار دقیقی وجود ندارد

نحوه برخورد برخی پیمانکاران شهرداری با مردم پای یک حادثی است که شهرداری‌ها باید پاسخگوی آنها باشند، نکته اینجاست که شهرداری‌ها ادعا می‌کنند برای کارکرد بهتر مجبور به برون‌سپاری و استفاده از پیمانکاران هستند، اما منتقدان تأکید می‌کنند در سایه نبود نظارت دقیق بر عملکرد پیمانکاران این استفاده افراطی از پیمانکاران به آفت مدیریت شهری بدل شده است. به نظر می‌رسد در این میان سازوکار دقیقی برای انتخاب پیمانکاران وجود ندارد یا دست کم نظارت سفت و سختی روی فعالیت آنها صورت نمی‌گیرد، گواه این ادعائیز خبرهایی است که تاکنون از گوشه و کنار کشور منتشر شده و روح جامعه را جرحه‌دار کرده است.

برای نمونه می‌توان به خودسوزی دو دستفروش ۳۴ ساله و ۴۳ ساله خرمشهری و تیریزی در سال‌های پیش اشاره کرد یا از مرگ دستفروشی در تهران نوشت که هنگام درگیری با پیمانکاران شهرداری منطقه ۴، جان خود را از دست داد.

هر چند از این حوادث مدت‌ها می‌گذرد، اما ادعای اخیر معبران‌های شهرداری تهران با فروشندگان دوره‌گرد بار دیگر لزوم توجه ویژه به نحوه فعالیت پیمانکاران و تجدیدنظر در نحوه انتخاب آنها را یادآور می‌شود.

کسر کار به جای مرخصی

از سوی دیگر اکثر قریب به اتفاق پیمانکارهایی که در شهرداری تهران فعالیت دارند، به هیچ کدام از کارگران شهرداری تهران حقوق قانونی که باید پرداخت شود، پرداخت نمی‌کنند و حقوق قانونی کارگر رعایت نمی‌شود.

حداقل حقوقی که شورای عالی کار اعلام می‌کند شامل بن کارگری، حق مسکن، حق اولاد، اضافه‌کاری، شب‌کاری و بسیاری موارد دیگر نادیده گرفته می‌شود. بیش از ۹۰ درصد کارگران شهرداری در روزهای جمعه و ایام تعطیل سر کار حاضر می‌شوند، اما از باغبان تا رفنگر خیابان، بدون استثنا اضافه‌کاری به آنها پرداخت نمی‌شود. تحت عنوان‌های مختلف از کارگران بر گه‌های سفید امضا می‌گیرند. شرکت‌های پیمانکاری با کارگران قرارداد ساعتی می‌بندند که این خلاف دستورالعملی است که از سوی شهرداری مرکز اعلام شده است.

به کارگیری کارگر شهرداری به صورت ساعتی، خلاف ماده ۱۵ فصل سوم قانون کار است. شواهد نشان می‌دهد غالباً در شهرداری تهران چیزی تحت عنوان شب‌کاری پرداخت نمی‌شود! کارگری که جمعه و روز تعطیل سر کار می‌آید، نه تنها اضافه‌کار به او نمی‌دهند، بلکه ۴۰ درصد افزون به خاطر تعطیل کاری راه نمی‌دهند و حتی کرایه ماشین رفت و آمد به محل کار را هم نمی‌گیرند. تأسف‌آورتر اینکه اگر کارگر روز تعطیل سر کار نیاید، برایش دور روز کسر کار می‌زنند.

پیمانکار تمام مزایای مربوط به کارگر را از شهرداری می‌گیرد، اما در شهرداری ناظران بر عملکرد شهرداری حساسیت لازم را ندارند. البته شاید هم برخی از آنها زیاد تقصیر نداشته باشند، چون نیست به مسائل کارگری توجه نیستند و آشنایی با اصول کارگری و اصول پیمان‌انداران.

در بحث نظارت شهرداری، دو مورد وجود دارد، اول اینکه نسبت به مسائل کارگری آگاه نیستند که این مشکل با آموزش حل می‌شود و دوم اینکه به منابع انسانی ابزاری نگاه می‌کنند و البته حمایت از پیمانکار بی‌فایده هم نیست.

تصویر شهر در شبکه‌های مجازی

پیرمرد باربان عطش گرم‌را با آب هویج بر طرف می‌کند / منطقه ۱۴ تهران

پیشینه همکاری بین بخشی ارگان‌های دست‌اندر کار در حوزه ساماندهی آسیب‌های اجتماعی به سال‌های خیلی قبل بازمی‌گردد. شناسایی، جذب و غربالگری موفق مددجویان و گروه‌های جامعه هدف در «سرای احسان» گواه این همکاری و تعامل است. سرپرست سازمان خدمات اجتماعی شهرداری تهران در همین زمینه در جلسه علنی شورای شهر تهران درباره طرح ساماندهی متکدیان در کلاتشهر تهران گفت: انتظار می‌رود چرخه ناقص ساماندهی متکدیان در پایتخت، طی یک حرکت جمعی با کمک ارگان‌های مسئول ساماندهی شود. اکثر نعمتی با اشاره به نقش بر اهمیت سازمان‌های مردم‌نهاد و مؤسسه‌های خیریه، ساماندهی مددجویان در سرای احسان را برگ زرینی برای ارگان‌های اجرایی و دستگاه‌های نظارتی دانست و گفت: بی‌شک اگر حمایت و یاری آنها نبود، نمی‌توانستیم در این حوزه خوب عمل کنیم و این همکاری بین بخشی باید در ساماندهی متکدیان شهر تهران تکرار شود.

شهرداری وظیفه‌ای ندارد!

وی با اشاره به وظایف قانونی شهرداری تهران در خصوص ساماندهی متکدیان تصریح کرد: طبق اسناد فرادستی و مستندات قانونی، شهرداری هیچ وظیفه‌ای در خصوص کودکان کار و کم‌توان متجاهر ندارد، اما تاکنون بر حسب وظیفه انسانی، ۱۵ هزار نفر از متکدیان را شناسایی کرده و به خانواده‌هایشان تحویل داده است، همچنین از نظر مالی هزینه زندگی این افراد را به مدت یک‌سال از طریق سازمان‌های مردم‌نهاد، فرامانداری و بخش‌های تأمین کرده تا به چرخه اعتیاد بازنگردد.

سرپرست سازمان خدمات اجتماعی شهرداری تهران با تأکید بر معیوب بودن چرخه شناسایی و جذب معاندان، متکدیان و کودکان کار گفت: این افراد بعد از شناسایی توسط مددکاران اجتماعی، به چرخه ناقص ساماندهی بازمی‌گردند و این نشانه تنها بودن شهرداری تهران در حوزه ساماندهی است.

نعمتی با بیان اینکه محدوده قانونی خدمات‌رسانی جغرافیایی این ارگان شهر تهران است، گفت: شهرداری تهران به اسناد قانون شناسایی و جذب متکدیان (جمع‌آوری) را برعهده دارد، اما نکته حائز اهمیت این است که متکدیان پس از شناسایی و جذب باید به شهرستان محل زندگی خود منتقل شوند،

در صورتی که امکان انتقال مددجو به شهرستان‌ها برای شهرداری وجود ندارد و باید ادامه این پروسه توسط سازمان بهزیستی و کمیته امداد امام خمینی (ره) انجام شود.

بهزیستی حضور ملموس دارد

این گفته‌ها در حالی است که شواهد نشان می‌دهد شهرداری در این زمینه تنها نیست؛ به طور نمونه رئیس کمیته امداد با حضور در هفتاد و چهارمین جلسه شورا با بیان اینکه ما می‌خواهیم در مسائل اجتماعی همراه شهرداری باشیم، گفت که در باب مسئله تکدی‌گری دل همه ما به درد می‌آید. ما حاضر هستیم بخشی از هزینه‌ها را بدهیم، روی کمک‌های ما حساب کنید. فتاح با بیان اینکه دیدن کودکان کار سخت و آزاردهنده است، افزود: می‌دانیم که شهرداری از بعد حمایتی کمک می‌کند، اما در بخش ساماندهی و جمع‌آوری کند عمل کرده است. بحث معضل معاندان متجاهر نیز وجود دارد آنها بالای جان صندوق‌ها می‌شوند و صحنه مشتمزکننده‌ای را به وجود می‌آورند و کسی جرئت نمی‌کند به آنها نزدیک شود.

رئیس کمیته امداد با بیان اینکه برای رفع آسیب‌های